GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
Romănia și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVIII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 59. Joi 14 (26) Martie 1885.

Brașovŭ, 13 (25) Martie 1885.

Telegrafulŭ ne transmite aḍi două scirĭ importante, carĭ ne anunță nisce victorii parlamentare raportate una de guvernulŭ din Pesta și alta de guvernulŭ din Viena.

In Pesta magnații se sfătuescŭ tocmai acum asupra proiectului de reformă a camerei lorŭ, pe care maioritatea l'a și primitŭ de basă a desbaterei speciale, cu modificările aduse de cunoscuta comisiune de trei. Ni se anunță că 234 magnați au votatŭ pentru proiectŭ și numai 81 în contra lui. Acésta disproporțiune este o dovadă mai multŭ că cestiunea reformei camerei magnațilorŭ este judecată de marea maioritate ca o cestiune de esistență pentru maghiarismŭ și ca o garanțiă a supremației elementului maghiarŭ.

Camera magnațilorŭ așa cum a fostŭ ea până acum compusă nu puté sĕ ofere o garanțiă sigură pentru egemonia maghiară, căcĭ factorii ce-o alcătuiau erau o putere apróe incomensurabilă și, precum s'a doveditŭ cu ocasiunea discusiunei privitóre la proiectulŭ de lege pentru căsătoriile mixte, care a fostŭ de doue orĭ respinsŭ, guvernulŭ unguerescŭ nu era niciodată pe deplinŭ sigurŭ, că ceea ce a clăditŭ în unire cu camera deputațilorŭ nu se va resturnă într'o bună diminéță de către magnații capricioșĭ.

Acum, după proiectulŭ actualŭ de reorganisare, se va reduce în modŭ însemnatŭ numĕrulŭ membrilorŭ camerei magnațilorŭ prin introducerea censului și prin aceea că aristocrații din Austria își vorŭ perde indigenatulŭ unguerescŭ. De altă parte, guvernulŭ va avé dreptulŭ sĕ numéscă a treia parte din membri acestei camere, ca membri pe viață. Tóte au de scopŭ a întărí și asigurá posițiunea regimului maghiarŭ față cu magnații.

Victoria ce a raportat'o cabinetulŭ Tisza în ședința de erĭ a camerei magnațilorŭ a raportat'o numai apelândŭ la marile interese ale supremației maghiare.

Intêmplarea a voitŭ ca și în Viena sĕ se desbată în aceeași ḍi unŭ importantŭ proiectŭ în camera deputațilorŭ, privitorŭ la convențiunea ce a încheiat'o statulŭ cu societatea drumurilorŭ ferate de nordŭ. Afacerea acestorŭ drumurĭ de ferŭ, se'nțelege, nu póte fi pusă în paralelă cu cestiunea reorganisăriii unui corpŭ representativŭ. Dar într'o privință putemŭ se asemănămŭ votulŭ celorŭ din Viena cu a celorŭ din Pesta. Și într'o parte și într'alta ar fi fostŭ amenințată posițiunea guvernelorŭ actuale, la casŭ când n'ar fi putută reeși cu proiectele lorŭ respective.

Pentru ca sĕ nu sufere cabinetulŭ Taaffe unŭ desastru, ce ar fi pututŭ deveni fatalŭ pentru elŭ, s'au grupatŭ în giurulŭ lui tóte partidele slave și cele mai puținŭ pronunțate. Asemenea a fostŭ sprijinitŭ ministeriulŭ Tisza chiar de către cei ce nu sunt de principiele lui pentru ca sĕ nu cadă cu proiectulŭ sĕu de reformă.

Aicĭ s'a împlinitŭ o dorință a maghiarismului asupritorŭ, dincolo a raportatŭ unŭ succesŭ slavismulŭ, care vrea sĕ-șĭ recucerescă totŭ terĕmulŭ perdutŭ în Austria.

Este caracteristicŭ pentru actuala situațiune interióră a monarchiei habsburgice acésta întêlnire a evenimentelorŭ. „Slavii și Maghiarii, — ḍise nu de multŭ prof. Dr. Wattenbach într'unŭ discursŭ, ce l'a ținntŭ în Dresda cu ocasiunea adunărei generale a Schulverein-ului germanŭ — carĭ au durmitŭ multă vreme s'au deșteptatŭ acum deodată la nouă viață, la nouĕ stăruințe și năsuințe pentru progresŭ și cultură.“

In adevĕrŭ róta sorții a scosŭ pe Maghiarĭ, pe Polonĭ, pe Cehĭ și pe Croațĭ de-asupra. Cei ce se află aḍi dedesuptŭ suntŭ Germanii, Rutenii Galiției și în partea de dincóce a monarchiei Românii cu celelalte naționalități nemaghiare.

Energia, cu care se lucréză în Ungaria la opera maghiarisărei, în același timpŭ, pe când în Austria sunt îmbrățoșațĭ și favorisațĭ Cehii, Polonii și Slovenii, te-ar face se credĭ unŭ momentŭ, că cei dela cârma împĕrăției și-au modificatŭ planulŭ dela 1867 și că aum voiescŭ sĕ creeze unŭ dualismŭ slavo-maghiarŭ.

Dar slavismulŭ și maghiarismulŭ sunt două estreme, cari nu potŭ prosperá nicĭdecum unulŭ lângă altulŭ și de aceea o asemenea combinațiune ar avé și mai puține șanse de reeșire ca dualismulŭ germano-maghiarŭ.

Róta sorții nu stă pe locŭ și nu se scie care va mai ajunge cu timpulŭ de-asupra și care dedesuptŭ.

CRONICA POLITICĂ.

In 22 Martie st. n. pela 3 óre după améḍĭ se puse fundamentulŭ în Roma la monumentulŭ naționalŭ pentru regele Victorŭ Emanuelŭ. La acésta festivitate națională luà parte Regele și Regina Italiei, prinții regalĭ, ducesa de Genua, fostulŭ Chedivŭ, toțĭ miniștri, corpulŭ diplomaticŭ, deputațiunile parlamentului și ale municipalității, precum și o sută de óspețĭ invitațĭ. Ministrulŭ-președinte Depretis ținù cuvêntarea festivă, care fù primită cu aplause vii, după aceea Regele puse pétra fundamentală. Documentulŭ care s'a băgatŭ în pétra fundamentală fù subscrisŭ și de către ambasadorii puterilorŭ, care sunt representate la curtea italiană.

*

Din Olanda se scrie dela 22 Martie n., că proiectulŭ pentru reformarea constituțiunii nu intenționéză nicĭ o modificare în cestiunea învĕțămêntului. Cu privire la succesiunea pe tronŭ se propune ca din lipsa de moștenitorĭ bărbătescĭ și femeiescĭ, coróna sĕ vină la princesa din casa Oraniei, care e mai apróe prin ântêia nascere și prin védă de regele ultimŭ în linia descendenții dela regele Wilhelm I. Pentru de a esercita dreptulŭ de alegere pretindŭ proectele o chiriă de celŭ puținŭ de 50 fl. Maximulŭ pentru fiecare comună se va stabili printr'o lege. Mai încolo o lege va regula totă sistema electorală și se va păstra numai scrutinulŭ arondismentelorŭ. Camera a doua se va mări cu 14, ér cea dintêiu cu 11 membri. Alegerile generale pentru cameră se facŭ totŭ la patru anĭ. Serviciulŭ militarŭ este obligatorŭ și se va regula printr'o lege. Milițiile, când va cere necesitatea, se vorŭ trimite fără de voia lorŭ în colonii.

*

In scurtŭ timpŭ se va așterne consiliulu imperialŭ rusescŭ, de către o comisiune în fruntea căreia stă principele Donducov Corsacov, guvernatorulŭ civilŭ alŭ Caucasului, unŭ proiectŭ relativŭ la obligămêntulŭ generalŭ pentru serviciulŭ militarŭ în Caucasŭ, spre a fi discutatŭ. Până acuma poporațiunile Caucasului au fostŭ scutite de serviciulŭ militarŭ. După proiectulŭ celŭ nou tóte poporațiunile vorŭ fi obligate a face servicii militare, atâtŭ creștinii, câtŭ și Mohamedanii. Din recrutele din Caucasŭ se vorŭ forma pedestrime și călărețĭ. Mahomedanii se vorŭ pune la pedeștrime, éră creștinii la călărime. Anii de serviciu vorŭ dura trei anĭ. Oficerii se vorŭ luá o parte dintre Ruși, altă parte dintre pămêntenĭ. Consiliulŭ militarŭ a și aprobatŭ acestŭ proiectŭ.

*

»Daily Chronicle« primesce dela corespondentulŭ sĕu din Suachim urmĕtórele amĕrunte: Inainte de ce ne-amŭ întorsŭ dela Hașinŭ în tabĕră, o scrisóre adresată lui Osman Digma a fostŭ așeḍată într'o prăjină despicată, înfiptă la unŭ locŭ espusŭ vederei. In acestŭ rĕspunsŭ la o scrisóre a lui Osman Digma de acum câteva ḍile, generalulŭ Graham vorbesce despre cestiunea religiunei. Elŭ ḍice, că națiunea englesă respectă tóte religiunile. Anglia stăpânesce multe rase de Moslimĭ și trăiesce cu ele în deplină amiciție. Nicĭ o căpeteniă mare din tótă țéra n'a recunoscutŭ până acuma pe actualulŭ Mahdi ca pe unŭ adevĕratŭ profetŭ. Mahomed alŭ Arabilorŭ, capulŭ și întemeiătoruiŭ religiunei moslime, a fostŭ totŭ așa de tolerantŭ ca și aḍĭ Englesii. Scopulŭ Englesilorŭ este de a restabili aicĭ pacea, de a întreține relațiunĭ amicale cu Arabii și de a asigurá acestora drepturile lorŭ, presupunêndŭ că ei trăiescŭ în liniște și că respectă tóte religiunile. După aceea generalulŭ trece asupra supunerei triburilorŭ dușmane și ḍice: „Ai face mai bine, dacă te-ai predá grației Englesilorŭ, până nu e pré târḍiu. Dacă aderenții tĕi dorescŭ a primí aceste oferte de pace, atuncĭ e bine. Se vorŭ ertá toțĭ și vorŭ scăpá de o mórte apróe sigură. Adu-țĭ aminte de perderile complecte ce le-ai suferitŭ la Teb și Tamai. Sângele Arabilorŭ ucișĭ atuncĭ cade asupra capului lui Osman Digma.« Generalulŭ își încheià scrisórea sa atrăgêndŭ atențiunea asupra pedepsei ce de sigurŭ ar urmá, în casŭ când condițiunile oferite de elŭ nu s'ar primí neîntârḍiatŭ. Li se vorŭ prădá turmele și mulțĭ rebelĭ își vorŭ perde viața. Cu greu va puté intimidá Graham pe fanaticii Sudanezĭ cu astfelŭ de scrisorĭ, după ce Englesii au suferitŭ atâtea înfrangerĭ.

*

O telegramă din Suachim comunică, că la 22 Martie de diminéță mai multe regimente englese de infanteriă, însoțite de câte unŭ despărțĕmêntŭ de cavaleriă, artileriă și de unŭ corpŭ de geniu, formândŭ douĕ careurĭ, au plecatŭ spre Tamai. Insurgenții sudanesĭ, carĭ erau în mare numĕrŭ adunațĭ pe colinele dela Hașin, au încercatŭ sĕ întrerupă marșulŭ trupelorŭ englese, dar foculŭ tunurilorŭ le-au zădărnicitŭ planulŭ, suferindŭ marĭ perderĭ. Dar abia așeḍaseră englesii tabĕra, când deodată Sudanezii îi atacară violentŭ; au fostŭ însĕ respinșĭ după o luptă de o oră. Insurgenții au doveditŭ mare curagiu și destoinicià tactică. Ei erau în numĕrŭ de 4000 și au suferitŭ o perdere de 1500 ómenĭ, ér Englesii au avutŭ peste 200 de morțĭ și rănițĭ.

*

După o telegramă ce a primit'o »Münchener Allg. Zeitung«, în oficiulŭ de esterne francesŭ se dă puținŭ credĕmêntŭ pretinselorŭ disposițunĭ pacĭnice ale Chinei. Propunerĭ seriόse din partea Chinei, ce-i dreptŭ, nu s'au făcutŭ încă și de aceea nu se pune nicĭ o basă pe sgomotele împrăștiate, că s'ar fi începutŭ tractărĭ de pace. Pe de altă parte corespondentulŭ din Peking alŭ lui »Times« comunică, că în Cașgar a isbucnitŭ o rĕscólă în contra dominațiunei chinese și scirea acésta se adeveresce. Tsung-Li-Yamen se teme, că acéstă întêmplare va readuce pe tapetŭ cestiunea Culdșei.

SCIRILE ḌILEI.

Esposițiunea din Pesta se va deschide la 2 Maiu de către M. Sa monarchulŭ în presența protectorului esposițiunii prințulŭ de coronă Rudolfŭ și a întregului statŭ alŭ Curții. Pentru visitarea esposițiunii se va face o reducere de 30 până la 40% din tarifulŭ căilorŭ ferate, pentru cei ce vorŭ cumpĕra carta de întrare în esposițiune și unŭ losŭ alŭ lotériei esposițiunii.

—O—

S'au mai alesŭ deputațĭ mirenĭ la sinodulŭ archidiecesanŭ gr. or.: în cerculŭ V Hațegŭ, George Danilă și A. Bârsanŭ; în cerc. XIV Bistrița, Dr Aurelŭ Brote di-

rectorŭ la banca „Transilvania« şi Ioanŭ Bechnitz ass. con.; în cerc. XVI Sighişóra, Stefanŭ Iosifŭ direc. gimn. şi Ioanŭ Şandru senatorŭ la magistratŭ.

—0—

Escelenţa Sa, Domnulŭ Archiepiscopŭ şi Metropolitŭ Mironŭ Romanulŭ cu trenulŭ de Duminecă a plecatŭ la Budapesta.

—0—

In o comună din Banatŭ (Alföld) cu 7600 locuitorĭ (între aceştia 6000 Românĭ, ceialalţĭ Sêrbĭ) — unde se află comerciu mare de bucate, judecătoriă actuală, oficiu postalŭ şi telegraficŭ — se află de vêndutŭ o farmaciă (apotecă) care se vinde cu condiţiunile cele mai favorabile. E de însemnatŭ, că dela acéstă farmaciă cumpêră medicine şi o comună vecină cu 6000 locuitorĭ. — Pentru deslușirĭ a se adresá la d. Dr. Ales. Popŭ în Satulŭ nou (Banat-Ujfalu).

—0—

D. Dr. Georgiu Vessa a fostŭ alesŭ medicŭ alŭ comunei Doloavea de lângă Panciova, unde s'a şi stabilitŭ.

—0—

Căpitanulŭ cl. II Nicolau Marinŭ dela reg. de inf. Nr. 61 s'a transferatŭ cu 1 Aprilie 1885 la reg. de inf. Nr. 63; locotenenţii: Dionisiu Sabailă dela reg. de inf. Nr. 51 la reg. de inf. Nr. 64, George Petrovanŭ dela reg. de inf. Nr. 64 la reg. de inf. N. 2.

—0—

Princesa Zoe Scarlatŭ Ghica din Bucurescĭ, după o petrecere de câteva ḑile în sînulŭ familiei nepotului d-sale, a părăsitŭ alaltăerĭ Braşovulŭ.

—0—

Reuniunea română de cântărĭ din Sibiiu va arangia ḑilele acestea primulŭ sêu concertŭ în anulŭ acesta. Cu acésta ocasiune ea va păşi cu unŭ opŭ clasicŭ de rară frumseţe: Cruciaţii de Gade pentru corŭ micstŭ şi solo. Reuniunea a angageatŭ la acestŭ concertŭ şi puterĭ streine; anume domnulŭ advocatŭ din Sibiu Friedsmann a avutŭ bunavoinţă a primi asupra'şĭ acompaniarea pe piano, ér domnulŭ Bărcănescu, redactorŭ la ḑiarulŭ musicalŭ »Doina« în Bucurescĭ, va cânta partea solo pentru tenorŭ.

—0—

Avramŭ Pĕcurariu, preotŭ gr. or., s'a numitŭ capelanŭ militarŭ cl. II în reservă, ér Nicolau Adamovicĭ şi Ioanŭ Şandorŭ, preoţĭ gr. or., capelanĭ cl. III.

—0—

In cerculŭ Timişórei s'au alesŭ deputaţĭ pentru sinodulŭ diecesanŭ gr. or. românŭ Petru Oprişŭ şi Emericŭ Andrescu, în loculŭ lui Pavelŭ Rotariu şi Emanuilŭ Ungureanu.

—0—

Cu începerea anului scolarŭ viitorŭ Cohalmulŭ se va vedea pricopsitŭ cu o scólă de statŭ ungurêscă. Se scie că în Cohalmŭ numai câţiva funcţionarĭ suntŭ ungurĭ, carĭ abia dau unŭ contingentŭ de 2 până la 3 copii obligaţĭ a cercetá scóla. Cohalmenii speră, că scóla de statŭ ce se va înfiinţa acum va avea sórtea celei de mai nainte, care n'avea şcolarĭ.

—0—

Mai multe scóle din comitatulŭ Hunedórei s'au închisŭ din causă că bântue printre copii anghina.

—0—

In Varadia de josŭ, lângă Alba-Iulia, doi fraţĭ trăiau de mai multŭ timpŭ în duşmăniă. Marţia trecută celŭ mai mare omorî pe celŭ mai tênĕrŭ cu unŭ toporŭ şi'i tăiă şi o mână. Ucigaşulŭ a fostŭ datŭ pe mâna tribunalului.

—0—

Baronulŭ Adamŭ Banffy s'a făcutŭ membru fundatorŭ alŭ reuniunei de maghiarisare ardelene cu suma de 1000 fl.

—0—

In Ungaria s'au comisŭ în timpŭ de unŭ anŭ 8 defraudărĭ de banĭ postalĭ şi furturĭ poştale în sumă de 328,000 fl. şi 17,000 fr.

—0—

Joi 14 curentŭ, unŭ Te-Deum se va oficia la Mitropolia din Bucurescĭ pentru aniversarea proclamării regatului.

—0—

Sâmbătă séra la Teatrulŭ Naţionalŭ din Bucurescĭ M. M. L. L. Regele şi Regina au asistatŭ la prima representaţiune a piesei d-lui V. Alecsandri »Ovidiu« şi-au datŭ adeseorĭ semnalulŭ aplauselorŭ. Poetulŭ a fostŭ chematŭ după fie-care actŭ şi încărcatŭ de coróne. Corónele date autorului lui Ovidiu au fostŭ între altele acelea oferite de M. S. Regina, în argintŭ, de comitetulŭ artiştilorŭ »Intimŭ-Clubŭ,« în laurĭ şi aurŭ, de comitetulŭ Teatrului, de d-na Pia Brătianu, şi altele dela amicii şi admiratorii poetului românŭ.

—0—

Poliţia din Gratz a interḑisŭ serbarea ce se proiectase pentru Bismarck.

—0—

Deputatulŭ austriacŭ Dr. Knotz a primitŭ telegrame de mulţămire din partea ḑiarelorŭ rutene din Lemberg »Rada Ruska«, »Slovo« şi »Prolom«, precum şi dela numeroşĭ representanţĭ ai partidei rutene, pentru păşirea sa bărbătéscă în interesulŭ adevĕratei egale îndreptăţirĭ naţionale.

De lângă Reghinulŭ săs. 22/3 1885.

Domnule Redactorŭ! Cu multă mângăere sufletéscă, trebue sĕ mărturisescŭ, am cetitŭ în preţuitulŭ ḑiarŭ »Gazeta Trans.« raporturile asupra parastaselorŭ ce s'au ţinutŭ în deosebite părţĭ şi unghiurĭ ale străbunei nóstre patrie, de unii demnĭ şi adevĕraţĭ fii ai naţiunei Române, întru memoria şi eternulŭ repausŭ alŭ martirilorŭ libertăţii din 1785, carĭ ca odiniórĕ Christosŭ ş'au sigilatŭ convingerea în 16 (28) Febr. 1785, suferindŭ torturile cele mai cumplite pe rótă. Dar cu durere şi cu nespusă mâhnire a inimei amŭ meditatŭ şi m'am întrebatŭ, că óre ce póte fi causa că din acestea părţĭ nu se dă publicităţii în nicĭ unŭ ḑiarŭ, ba nicĭ măcarŭ nu se vorbesce despre celebrarea ăstorŭ felŭ de parastase? Ca sĕ esŭ la purulŭ adevĕrŭ cu meditaţiunile mele nicĭ decum nu amŭ pututŭ. 'Mĭ venea câte odată sĕ condamnŭ preoţimea ca pe nisce fii nedemnĭ ai naţiunei române ş. a. Ei dér, la acésta simţulŭ adevĕratŭ nu mĕ lasă „a crede« nicĭ decum, pentru că esperinţa de tóte ḑilele m'a asiguratŭ, că unii preoţĭ din acestŭ tractŭ stau la culmea misiunei lorŭ, şi pentru poporŭ şi naţiune facŭ totŭ, ce le este cu putinţă.

Astfelŭ mĕ luptamŭ în internulŭ meu, până când primiiu Nr. 49 din preţuitulŭ ḑiarŭ »Gaz. Trans,« care în articululŭ de fondŭ mĕ scóse din confusiunea şi póte pre mai mulţĭ alţĭ asemenea mie, în care ne aflamŭ. — Numai de câtŭ 'mĭ veni în minte că de unŭ astfelŭ de circularŭ, ca alŭ Prea Sânţiei Sale dlui Mitropolitŭ Dr. Ioanŭ Vancea din Blaşiu, auḑisemŭ ceva, — fără însĕ ca atuncĭ sĕ dau creḑĕmêntŭ unei umilirĭ atâtŭ de marĭ din partea capului nostru bisericescŭ. Numai după cetirea cu multă atenţiune a numitului articulŭ m'am convinsŭ că scirea despre acestŭ circularŭ n'a putulŭ decâtŭ sĕ fiă dréptă, cu atâtŭ mai vêrtosŭ afirmŭ acésta, căcĭ sciu sigurŭ că întréga preoţime gr. cat. din tractulŭ Reghinului săsescŭ mai nainte a fostŭ adunată în sinodŭ la »Protopopŭ,« când se presupune că le-ar fi împărtăşitŭ umilitorulŭ »Mandatŭ« mai înaltŭ.

Tóte acestea mĕ facŭ a crede că causa că nimicŭ nu a eşitŭ din aceste părţĭ la lumină referitorŭ la celebrarea parastaselorŭ acelorŭ martirĭ, nu póte fi alta decâtŭ singurŭ interḑicerea Mitropolitului. Tristŭ lucru, cu atâtŭ mai vêrtosŭ, cu câtŭ în aceste părţĭ numele de Horia se folosesce mai multŭ ca orĭ unde din partea neromânilorŭ pentru a calumnia pe Românĭ, — ba nicĭ chiar poporulŭ românescŭ nu are cunosciinţă curată despre martirii Horia, Cloşca şi Crişanŭ; — că cine au fostŭ şi ce au făcutŭ dênşii pentru poporŭ. Aşadară unde era mai mare lipsă ca aicea sĕ se ţină în fiecare parochiă câte unŭ parastasŭ, şi sĕ i se fi spusŭ poporului nostru pretutindenea, că cine au fostŭ acei sf. martirĭ, — cum au umblatŭ ei sĕ ne elibereze de jugulŭ iobăgiei şi a depotismului, din care causă acum după o sută de anĭ îi stiméză chiar şi străinii nepreocupaţĭ?

Sĕ judece lumea, — că ce a mai trebuitŭ preoţimei din acestŭ tractŭ, care pe lângă starea ei materială destulŭ de modestă, pe lângă discreditarea înaintea poporului sĕu prin vitrega conducere a tractului de până acuma, — decâtŭ sĕ capete asemenea mandaturĭ suprimătóre, — şi d-nii Tisza-Trefort cu mamelucii lorŭ sĕ raporteze cea mai strălucită victoriă asupra naţiunei române. Dară graţiă ceriului înduratŭ, că cercularulŭ Mitropolitanŭ nu numai că nu a fostŭ primitŭ cu plăcere din partea preoţimei, — ci şi pe cei mai indiferenţĭ i-a făcutŭ resoluţĭ ca de aci înainte, deşi numai în templulŭ spiritului, totuşĭ în fiecare »anŭ« sĕ prăsnuiască şi servéscă câte unŭ parastasŭ întru memoria şi eternulŭ rĕpausŭ alŭ martirilorŭ: Horia, Cloşca şi Crişanŭ, — din care trebue sĕ vedemŭ că dacă Maghiarii sciu îmbăta cu apă rece pe capii bisericescĭ şi ai inteligenţei poporului românŭ, totuşĭ pre D-ḑeulŭ drepţăţii eterne nu-lŭ vorŭ putea face, sĕ nu insufle în preoţime curagiulŭ de lipsă spre a-şĭ face sacra datorinţă de luminătorĭ ai poporului.

Mai bine arŭ fi, când Escelenţa Sa D-lŭ Mitropolitŭ gr. cat. s'ar încerca a face, ca în loculŭ circulariului de pănura de susŭ amintitului, sĕ mângăe pe credincioşii creştinĭ de religiunea gr. cat. cu alte celea. Şi anumit cu aceea, ca mai nainte de tóte sĕ stăruiască ca sĕ se restabiléscă odată vechia sinodalitate în biserica unită, pe care o dorimŭ cu toţii ferbinte; apoi sĕ se încerce a pune odată capĕtŭ neînţelegerilorŭ şi abusurilorŭ ce esistă de multŭ între unii preoţĭ şi poporŭ, carĭ au datŭ ansă şi la părăsirea confesiunei. Escelenţa Sa d-lŭ Mitropolitŭ scie că în tractulŭ protop. alŭ Reghiuului săsescŭ suntŭ asemenĭ casurĭ, — apoi sĕ se încerce a îmbunătăţi starea preoţilorŭ, carĭ merită o asemenea îmbunătăţire, pentru că mulţumită ceriului, amŭ ajunsŭ acolo încâtŭ în ḑiua de aḑĭ avemŭ şi preoţĭ, amĕsuratŭ timpului modernŭ, carĭ îşĭ sciu împlini misiunea lorŭ atâtŭ faţă cu poporulŭ câtŭ şi cu cele sânte. La unele ca aceste vomŭ da ascultare şi ne vomŭ supune cu toţii, — dér poruncile din cerculare cum au fostŭ acesta despre care este vorba »ca sĕ nu ne rugămŭ lui D-ḑeu« pentru sufletele rĕposaţilorŭ moşĭ şi strămoşĭ ai noştri, nu ne vomŭ supune şi nicĭ nu vomŭ asculta nicĭodată; acésta o ḑicŭ ca unŭ credinciosŭ de religiunea gr. cat. şi cugetŭ că aşa vorŭ cugeta cu toţii.

Altcum despre îngrijirea şi procederea faţă cu poporulŭ de religiunea gr. cat. a Escelenţei Sale d-lui Mitropolitŭ, precum şi a veneratului Consist. mitr. din Blaşiu îmĭ voiu ţine ca o sântă datorinţă — răḑimatŭ pe date, cu o altă ocasiune a relaţiona în publicŭ. A trecutŭ timpulŭ acela şi nu mai esistă obiceiulŭ, ca sfeşnicile

---

FOILETONŬ.

OVIDIU.

(Piesă în 4 acte şi în versurĭ de **V. Alexandri.**)

Sâmbĕtă séra, Teatrulŭ Naţionalŭ din Bucurescĭ a câştigatŭ încă una din acele victorii, care vorŭ face epocă în istoria lui.

Poetulŭ, care a nemuritŭ în melodióse versurĭ Fântâna Blandusiei, arĕtă publicului pe noulŭ copilŭ alŭ musei séle, pe Ovidiu, poetulŭ Romei, caracterŭ şi personalitate atâtŭ de dulce şi atâtŭ de captivantă, finţa mlădiósă şi diversă, pe care poetulŭ românŭ şi-a creat'o astfelŭ cum o vedeamŭ Sâmbĕtă, şi astfelŭ cum i-au şoptit'o şi zugrăvit'o musa şi inima sa.

Suntemŭ în actulŭ I, în forulŭ lui Cesar, animatŭ şi sgomotosŭ. Poporulŭ-rege se plimbă, se ceértă, mănâncă şi jócă; sémănă mai multŭ a »poporŭ de strânsură« decâtŭ a „poporŭ măreţŭ, eroicŭ, alŭ Romei scumpŭ tesaurŭ,« cum Ovidiu îi va ḑice mai în urmă, când îi va arunca cu dispreţŭ,

> .....moneta nouă, moneta cea de aurŭ,
> Ce pórtă a lui Cesar divină efigiă.

Aicĭ, în forulŭ lui Cesar, Ibis, înverşunatŭ în contra lui Ovidiu care i-a luatŭ pe Corinna, combină intriga şi rĕsbunarea în contra poetului Sulmonei.

Julia, nepóta lui Augustŭ, fiica primei Julia (fata Scriboniei şi a lui Augustŭ), Julia care, ca şi maică-sa, va suferi de acea bólă ereditară a familiei imperiale, de neputinţa de a'şĭ înlănţui pasiunile, trece prin forulŭ lui Cesar. Poporulŭ, plătitŭ de Ibis, o va fluera, ér August moşulŭ ei, care o adoră, va afla că Ovidiu a pusŭ s'o fluere.

In timpulŭ acesta, când Ibis se duce la templu unde, superstiţiosŭ ca unŭ adevĕratŭ Cartagines, va mai consulta voinţele ḑeilorŭ cu unŭ şiretŭ şi veselnicŭ augurŭ, Hilariu, Ovidiu vine în forŭ insoţitŭ de tovarăşii sĕi de plăcerĭ. Acestora poetulŭ le povestesce fericirea vieţei sale »Eu nu cunoscŭ, ḑice Ovidiu, în magnifice versurĭ,

> Eu nu cunoscŭ ce'i ura cu infernalu'i chin.
> Am numai óspeţĭ veselĭ şi blânḑĭ în alŭ meu sînŭ;
> Amorŭ, prietiniă, seninŭ compătimire,
> Tovarăşĭ scumpĭ de cale ce ducŭ la fericire,
> Ei îmĭ arată lumea prin vĕlŭ trandafiriu,
> Făcêndu-mĕ alŭ iubirei poetŭ iubitŭ sĕ fiu.

Astfelŭ traesce Ovidiu respirândŭ în Roma coruptă, — după cum spune poetulŭ — aerulŭ din Olymp şi privindŭ totulŭ şi mai cu sémă pe femeiă prin vĕlulŭ trandafiriu alŭ imaginaţiunei sale.

O! femeia, esclamă Ovidiu, femeia e

> ..... acea divinitate,
> Ce viaţa ne urzesce cu ḑile încântate
> Şi légă faptulŭ vieţei cu apusulŭ ei mâhnitŭ,
> Prin lanţŭ în înflorire de amorŭ fără sfêrşitŭ.
> . . . .
> De sunt poetŭ, femeii talentu'mĭ datorescŭ.

Şi în urmă, în faţa amicilorŭ séi carĭ admiră foculŭ şi elocinţa sa, Ovidŭ face portretele iubitelorŭ, care în ochii amanţilorŭ suntŭ totdéuna frumóse şi perfecte fie cum ar fi ele.

Conversaţiunea se schimbă şi Ovidiu plânge junimea romană şi starea de adêncă slăbiciune în care a căḑutŭ. Versurile suntŭ superbe, ar trebui sĕ le transcriu pe tóte, şi sĕ le subliniezŭ cum le sublinia publiculŭ de Sâmbĕtă séra cu aplausele sale, când Ovidiu cânta în avêntulŭ poesiei mărirea timpurilorŭ trecute, atuncĭ când »Civis Romanus sum« rĕsuna cu fală în tóte părţile lumei.

> A fi Civis Romanus este a fi omŭ de ferŭ!
> Aşa ḑiceau străbunii şi nu încăpeau sub cerŭ!

Finele actului se alcătuesce din realisarea intrigei lui Ibis. Iulia apare, poporulŭ fluerá, Ovidŭ revine şi cu banĭ face pe fluerătorĭ sĕ devină freneticii aplaudatorĭ ai nepótei lui Cesarŭ, ai Iuliei sublime.

In actulŭ II Ibis şi-a schimbatŭ planulŭ, va spune

și icónele din biserică trântindu-le unulŭ în capulŭ altuia sĕ facă dreptate séu pace între popo·ŭ și preotŭ. Avemŭ interesŭ, și trebue sĕ ne ocupămŭ și de cele »sânte.« —

Samarinénulŭ înduratorŭ.

Solovestru, 7 Martie 1885.

Domnule Redactorŭ! Credŭ că nu voiu abusá de bunavoința și paciența Onoraților lectorĭ ai ,Gazetei« spunêndu-le, că causa scrierei acestorŭ șire nu-i altŭ ceva, decâtŭ evenemêntulŭ ḑilei de 4 Martie n. c. In acéstă ḑi d. Protopopŭ gr. cat. alŭ Reghinului, Basiliu Rațŭ, a conchiematŭ preoțimea subalternă la adunarea protopopéscă de primăvéră, conformŭ canonului 29 din sinodulŭ Archidiecesanŭ ținutŭ în Blașiu în 20—22 Octomvre 1869. In acéstă ḑi măréță și de sĕrbătóre preoții gr. cat. ai tractului Reghinŭ în numĕrŭ completŭ punctŭ la 9 óre a. m. s'au aflatŭ în sf. biserică gr. cat. din Reghinŭ, unde după finirea cultului divinŭ d. Protopopŭ ținŭ o vorbire fórte acomodată acelei ḑile și întru tóte corĕspundĕtórea scopului conchiămărei, descriindŭ pe largŭ pre preotŭ în scaunulŭ mărturisirei, unde preotulŭ e ca părinte și ca judecătorŭ după acestea și după pregătirea cuvenită s'a mărturisitŭ fiecare preotŭ, alegându-șĭ din sînulŭ lorŭ 3 confesorĭ, după a cărei finire ne-amŭ coadunatŭ toțĭ preoții în scóla gr. cat. la o ședință, carea a ținutŭ până la 2 óre d· am., decidêndŭ ca acéstă adunare sĕ fiă ambulantă și ca sĕ nu se facă spese mari preotului unde va fi adunarea s'a decisŭ, ca tótă primirea și pregătirile sé fiă câtŭ de modeste cu atâtŭ mai vêrtosŭ că în totŭ anulŭ are a se ține Miercurĭ în a treia sĕptĕmână a paresimilorŭ. După aceste și după o consultare seriósă pentr binele și înaintarea șcólelorŭ, carĭ nu prea bine stau și pe care inspectorulŭ civilŭ parte în persónă partea prin ómenii sĕi mai în tóte ḑilele le visitéza cu toții amŭ fostŭ invitațĭ la modesta mésă a susŭ amintitului d. protopopŭ, de unde după puțină alimentațiune primindŭ care cu câtŭ a fostŭ împărtășitŭ din ajutorulŭ împĕrătescŭ, s'a depărtatŭ fiecare la ale sale.

Ca amĕnunte voiu spune, că după mórtea fostului protopopŭ alŭ acestui tractŭ Mihailŭ Crișianu, carele a fostŭ bolnavŭ pe patŭ unŭ anŭ și două lunĭ, în care timpŭ a fostŭ încredințată conducerea acestui tractŭ dlui notarŭ tractualŭ Alesandru Têrnăveanu, bărbatŭ zelosŭ și devotatŭ, Escelența Sa și pré Veneratulŭ Consistorŭ Metropolitanŭ din Blașiu ne-au denumitŭ și trimisŭ ca protopopŭ alŭ acestui tractŭ pe P. O. d. Basiliu Rațŭ profesorŭ din Blașiu, carele în primele ḑile ale lunei lui Maiu 1884 la introducere salută preoțimea coadunată cu cuvintele: »Christosŭ a înviatŭ,« cuvinte cari acum vĕdŭ că pentru noi au fostŭ de mare însemnătate, căcĭ de atuncĭ multe au înviatŭ, din carĭ mai nainte au fostŭ mórte, multe s'au aflatŭ carĭ mai nainte au fostŭ rătăcite. Acestŭ doritŭ alŭ tractulai nostru e unŭ bărbatŭ cu totulŭ devotatŭ oficiului sĕu, întru împlinirea căruia nu cruță nimicŭ, tótă ḑiua ar vorbi, ar chibzui numai și numai biserica și scóla sĕ înflorésca, fericirea și înaintarea acestora îi zacŭ la inimă. Puținŭ după introducere conchiămà unŭ sinodŭ numai de preoțĭ ca sĕ se consulteze pentru acestea; la începutulŭ anului scolasticŭ conchemà unŭ altŭ sinodŭ mixtŭ și de preoțĭ și de mirenĭ, ca așa la olaltă sĕ se consulteze cum ar putea mai repede sĕ înainteze, sĕ progreseze scóla; în acestŭ sinodŭ s'au alesŭ și unele comisiunĭ asemenea mixte, carĭ fiindŭ împrăștiate preste totŭ tractulŭ în totŭ timpulŭ sĕ aibă înaintea ochilorŭ scólele cele mai departate unde domnia sa nu póte ajunge în totŭ minutulŭ.

Cu astă ocasiune nu voiu tăcé nicĭ aceea împrejurare, cumcă susamintitulŭ d. protopopŭ B. R. în luna lui Februariu anulŭ curentŭ fu în prepusŭ de a fi »dinamitistŭ.« Lucrulŭ stă așa: D. protopopŭ neavêndŭ cruce acomodată locului cu carea sĕ mérgă la funcțiunĭ afară de biserică, pe spesele proprii îșĭ aduce o cruce dela Viena. Acésta nu au putut'o trămite Nemții pe telegrafŭ, ca sĕ o pótă vedé orĭcine, ci au trebuitŭ sĕ o trămită pre postă ca pachetŭ, și ce sĕ vedĭ și sĕ te minuneze? La posta ultimă din Sz.-Regen nu o dau oficialii regescĭ postalĭ pruncului ce venise după dênsa, până nu desfacŭ pachetulŭ, în carele vĕḑêndŭ s. cruce, cu o nespusă iuțélă și óre cum spăriațĭ ca de unŭ altŭ lucru mai réu numai decâtŭ o dau pruncului în mână și-lŭ îndruméză către casă. Vĕḑêndŭ și de aceste lucrurĭ și întâmplărĭ, nu avemŭ a ḑice mai multŭ ca popa Tătarŭ dela Gyimes, — pre carele câțĭ-va credincioșĭ îlŭ acusaseră la multŭ meritatulŭ și fericitulŭ episcopŭ Bobŭ între altele, că cu s. cruce s'a apĕratŭ de cânii, ce-lŭ lătrau, popa însă în rĕspunsulŭ sĕu ḑice către episcopŭ: Décă s. cruce e arma contra deavolului, de ce sĕ nu fi și în contra cânilorŭ, căcĭ cu câtŭ e cânele mai rĕu ca diavolulŭ?»

Petru Precupŭ.
par. gr. cat. alŭ Solovestrului.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz Trans.«)

Pesta, 25 Martie. — Camera magnaților a respinsŭ moțiunea opozițiunei, presentată de Dessewffy în contra proiectului de reformă, cu 234 contra 81 voturĭ și a primitŭ reforma cu o maioritate preponderantă.

Viena, 25 Martie. — Camera deputaților a primitŭ proiectulŭ căii ferate nordice după moțiunile comisiunii cu o maioritate de 166 contra 144 voturĭ ca basă a desbaterei speciale. Publiculŭ de pe galerii șuerà și bătu cu picióarele. Președintele dispuse sĕ se evacueze galeria de susŭ.

DIVERSE.

Jidovulŭ trigamŭ din Iașĭ. — ,Telegrafului' i se dau amĕnunte asupra istoriei scandalóse a evreului poligamŭ din Iașĭ: »Câțĭ-va anĭ se căsătorì aicĭ unŭ órecare Hermann Braunstein cu o fată tênĕră dintr'o familiă onorabilă. După ce d-nulŭ Braunstein o duse cu femeia sa câțĭ-va anĭ și bine și rĕu, în totŭ casulŭ mai multŭ rĕu decâtŭ bine, elŭ îșĭ puse de gândŭ sĕ-șĭ încerce în Viena norocului, pe care înzădarŭ îlŭ urmărise câtŭ timpŭ a statŭ în Bucurescĭ. Plecà decĭ la cetatea împĕrătéscă, unde și pune mâna pe norocŭ, care-i apărŭ sub forma unei cântărețe dela caffé-chantant. D. Braunstein sciŭ sĕ câștige inima acestei cântărețe și împreună cu inima îi câștigà și punga, în care se găseau o miă de florinĭ. Elŭ se logodesce cu cântăréța și-i făgăduesce că îndată după liquidarea afacerilorŭ lui din România o va luá de nevastă. Elŭ plecà la Iașĭ, unde apare ca unŭ negustorŭ de tablourĭ. Se pare însă că Ieșenii nu prea găseau mare plăcere la lucrurile de artă ale d-lui Braunstein, căcĭ elŭ sĕ vĕḑu nevoitŭ a-șĭ întinde și aicĭ lațulŭ. De astă dată îi căḑu în cale mica și frumósa Charlotta, fata unui birtașŭ evreu, cu numele de David Vîrtos. D-șóra Vîrtos se amoréză de acestŭ comerciantŭ de tablourĭ, elegantŭ și galantŭ totŭ odată, și nu după multă vreme se făcu căsătoria civilă. Insĕ visulŭ acestui negustorŭ de a petrece în tihnă luna de miere nu se realisà, căcĭ nevasta lui bucureșténă, care, în trécâtŭ fie spusŭ, n'are decâtŭ 18 anĭ și este o femeiă de o frumusețe rară, aflà că bărbatulŭ sĕu s'a însuratŭ în Iașĭ. Ea plecà acolo, îi face lui Braunstein o vizită, care însĕ nu'lŭ tulburà câtușĭ de puținŭ prin aparițiunea neasceptată a primei sale soții, și'i propune acesteia de a regula lucrurile pe calea cea mai bună. Insĕ cele 3 dame, care au tóte acelașĭ dreptŭ asupra lui Braunstein nu vrea sĕ scie de nimica. Cea dintêia susține, că Braunstein îi aparține ei și numai ei; cêntăréța declară, că a câștigatŭ mai marĭ drepturĭ asupra lui Braunstein prin mia cea de fiorinĭ, pe când d-ra Vîrtos aduce actulŭ de căsătoriă și iubirea ei, ca o dovadă, că Braunstein îi aparține ei pe deplinŭ. Afacerea, după cum se vede, este cam incurcată și suntemŭ curioșĭ sĕ scimŭ cum justiția, care deja a fostŭ sesizată în acéstă afacere, va deslega acestŭ nodŭ gordianŭ.

***

Omorulŭ din Rotterdam. — Domnulŭ Sakurada, ambasadorŭ alŭ Japoniei la Haye și Bruxela a fostŭ omorîtŭ printr'o descărcătură de pistolŭ, de o tênĕră femeiă, într'unŭ hotelŭ din Rotterdam. Iată amĕnuntele asupra acestei drame: In nóptea de 14 Martie st. n. D. Sakurada însoțea pe tênĕra femeiă la unŭ balŭ mascatŭ, unde intrândŭ a fostŭ asasinatŭ. Transportatŭ îndată la spitalŭ a muritŭ. Tênĕra femeiă se numesce Jeanne-Marie-Lorette, are numai 21 anĭ și locuesce la Molenbeck Saint-Jean. Ea a fostŭ sedusă de Sakurada, în urma căreia trăiau împreună în celŭ mai perfectŭ acordŭ într'o casă de țară apróape de Schevening. D-șóra Lorette spera că amantulŭ sĕu o va luá de nevastă. Intr'o ḑi însă aflà că elŭ era deja însuratŭ și tată de familiă și că aștepta pe femeia sa la Haye. D. Sakurada voia sĕ rupă orĭ ce legăturĭ cu dênsa, dar d-șóra Lorette ii urmărea mereu, astfelŭ că Sâmbăta trecută făcu și unŭ scandalŭ publicŭ dinaintea legațiunei japoneze. Amantulŭ pentru a evitá scenele de carĭ era amenințatŭ părăsì orașulŭ Haye, dar d-șóra îlŭ urmà și ei se împăcară. Dumineca diminéța însă, după ce lovì pe amantulŭ sĕu cu unŭ glonțŭ în têmpla dréptă, încercà a se sinucide și ea cu unŭ pumnalŭ, dar nu a reușitŭ decâtŭ a-șĭ face o mică rană fără gravitate. D-șóra Lorette a mărturisitŭ tóte acestea, declarândŭ că ea a premeditatŭ crima pentru a-șĭ rĕsbuná pe seducĕtorulŭ sĕu.

***

Marița lui Ivanŭ. — O femeiă se presentă la judecătorulŭ de ocolŭ din R. Săratŭ ca martoră. După cum se vedea, putea sĕ aibă 30 de anĭ trecuțĭ. — Cum te chiamă? o întrébă judecătorulŭ. — Marița lui Ivanŭ. — De câțĭ anĭ eștĭ? — De 15 anĭ. Judecătorulŭ care înțelesese că martora nu avea consciință de ceea ce spune, ca sĕ ajungă la resultatulŭ, ca dênsa sĕ spue adevĕratŭ etatea, o întrebà: — Eștĭ măritată? — Da, d-le judecătorŭ. — De când? — Apoi mai încoa de zaveră eram fată mare, și n'a trecutŭ multŭ și m'a luatŭ Ivanŭ. — Vrea sĕ ḑică eștĭ de vr'o 35—36 anĭ? — Știu eu de câțĭ oiu fi? — Copii ai? — Amŭ trei și unŭ băiatŭ, care a trasŭ la sorțĭ anulŭ acesta. — Atuncĭ nu eștĭ de 15 anĭ, căcĭ de 15 anĭ puteai fi când te-ai măritatŭ. Nu poțĭ sĕ spui acum de câțĭ anĭ poțĭ fi? — De 17 anĭ, d-le judecătorŭ.

***

Perderile Englezilorŭ în Egipetŭ. — După o statistică oficială, perderile Englezilorŭ ș'ale contingentului indianŭ în Egipetŭ s'au urcatŭ, dela Iuliu 1882 până la Martie 1884, la cifrele următóre: Bombardarea Alecsandriei, 5 morțĭ, 27 rănițĭ; Tell-el-Kebir, 67 morțĭ, 387 rănițĭ; El-Teb, 35 morțĭ, 155 rănițĭ; Tamasi, 107 morțĭ, 116 rănițĭ; în diverse lupte, 16 morțĭ, 68 rănițĭ; ădecă, în totalŭ: 255 morțĭ și 915 rănițĭ; 65 ómenĭ au muritŭ în urmă de ranele primite; 871 au muritŭ de bóle și 4,405 a trebuitŭ sĕ fie congediațĭ pe la casele lorŭ din causa bólelorŭ.

***

Unŭ casŭ esceptionalŭ. — Citimŭ în ,Gazeta Buzeului« următórele: O femeiă după moșia Făurei a d-lui Spirache Macovei, fiindŭ în posițiă, a încetatŭ din viață. După trei ḑile, pe când se pusese cadavrulŭ în cosciugŭ ca sĕ'lŭ transporte la mormêntŭ, a născutŭ copilulŭ mortŭ. Acesta fiindŭ unŭ casŭ cu totulŭ esceptionalŭ, s'a provocatŭ o cercetare medicală.

***

Unŭ nou vulcanŭ. — Unŭ diarŭ rusŭ ḑice că a isbucnitŭ d'odată unŭ vulcanŭ în guvernamentulŭ Smolensk și în domeniile generalului Thicle. De vr'o ḑece anĭ se vedea eșindŭ fumŭ din vêrfulŭ unei coline. Iarna, zăpada care acoperea acea parte se topea îndată, și se auḑia sgomote sub pămêntŭ. Astăḑĭ vulcanulŭ a pĕtrunsŭ prin stratulŭ de pămêntŭ ce-lŭ acoperea; flacările esŭ din craterŭ și o plóiă de cenușe și de cărbunĭ cade în jurulŭ lui. Lucru ciudatŭ, în jurulŭ colinei pămêntulŭ este acoperitŭ de érba care o pascŭ vitele. Se mai observă asemenea unŭ craterŭ d'asupra unei coline de lângă satulŭ Dubossicĭ. La o distanță de mai multe verste, de jurŭ împrejurŭ, pămêntulŭ este caldŭ.

Cursulu pieței Brașovu
din 25 Martie st. n. 1885.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.72	Vênd.	8.75
Argint românesc	»	8.70	»	8.72
Napoleon-d'orĭ	»	9.78	»	9.80
Lire turcescĭ	»	11.04	»	11.06
Imperialĭ	»	10.02	»	10.04
Galbenĭ	»	5.70	»	5.76
Scrisurile fonc. »Albina« . .	»	100.50	»	101.—
Ruble Rusescĭ	»	126.—	»	127.—
Discontulŭ » . . .	7—10 % pe anŭ.			

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurelŭ Mureșianu.

---

lui Augustŭ, care s'a întorsŭ dela Caprea unde se dusese d'o lună, cum că Ovidiu iubesce pe Iulia. Augustŭ va crede cu atâtŭ mai lesne șoptele lui Ibis defăimătorulŭ, cu câtŭ prinde pe Iulia cu »Arta iubirei,« poema lui Ovidiu, și cu câtŭ o aude apĕrândŭ cu focŭ pe »alŭ poesiei rege,« pe care Augustŭ îlŭ numesce profanatorŭ de muse, poetŭ de saturnale.« Credința lui devine certitudine, când Iulia îi spune cu hotărîre, că nu voesce sĕ devină soția regelui Dacilorŭ Cotyson. Ovidiu și Mecena vinŭ sĕ se închine lui Augustŭ. Vorbele grele ale imperatorului nefericescŭ pe Ovidiu și împinge pe Iulia a mărturi lui August, că într'adevĕrŭ iubesce pe Ovidiu. Solulŭ lui Cotyson vine sĕ céră de soțiă în numele stăpânului sĕu și ca simbolŭ de unire și pace între poporulŭ romanŭ și poporulŭ Dacilorŭ, pe Iulia nepóta Cesarului. Augustŭ primesce, Iulia refusă, solulŭ se întórce în țéra lui, Ovidiu va pleca în exilŭ, ér Ibis va trebui sĕ moră, căcĭ, ḑice Augustŭ.

. . . te-a împinsŭ pĕcatulŭ sĕ afli unŭ secretŭ
Ce pune de-o potrivă și'n ochi'mĭ osândesce
Pe celŭ pârîtŭ de-o crimă cu acelŭ care pâresce.

(Va urma.)

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ accelerat	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Bucurescĭ	7.15	—	—	—
Predealŭ	1.09	—	—	9.50
Timişŭ	1.33	—	—	10.15
Braşovŭ	2.06	—	—	10.50
	2.16	6.30	5.45	
Feldióra	2.44	7.09	6.28	
Apatia	3.03	7.41	7.07	
Agostonfalva	3.18	8.09	7.42	
Homorodŭ	3.51	8.53	8.51	
Haşfaleu	4.51	10.18	10.52	
Sighişóra	5.11	10.55	11.56	
Elisabetopole	5.39	11.36	12.43	
Mediaşŭ	6.00	12.11	1.23	
Copsa mică	6.29	12.35	2.07	
Micăsasa	—	12.54	2.27	
Blaşiu	7.02	1.29	3.06	
Crăciunelŭ	—	1.45	3.22	
Teiuşŭ	7.38	2.26	4.15	
Aiudŭ	7.55	2.48	4.44	
Vinţulŭ de susŭ	—	3.12	5.10	
Uióra	—	3.19	5.19	
Cucerdea	8.24	3.36	5.47	
Ghirisŭ	8.48	4.10	6.38	
Apahida	—	5.39	8.51	
Cluşiu	10.08	5.59	9.18	
	10.18	6.28	8.00	
Nedeşdu	—	6.54	8.34	
Ghirbĕu	—	7.10	8.59	
Aghirişŭ	—	7.25	9.35	
Stana	—	7.49	10.16	
Huiedinŭ	11.33	8.11	11.04	
Ciucia	12.06	8.52	12.17	
Bucia	—	9.11	12.47	
Bratca	—	9.29	1.21	
Rév	12.25	9.52	2.05	
Mező-Telegd	1.11	10.27	3.08	
Fugyi-Vásárhely	—	10.46	3.39	
Várad-Velinţe	—	10.56	3.55	
Oradia-mare	1.49	11.04	4.06	
	1.54	11.14	7.30	
P. Ladány	3.14	1.47	11.05	
Szolnok	5.10	4.40	2.37	
Buda-pesta	7.30	7.44	6.40	
Viena	2.00	6.20	2.00	

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ accelerat	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35	3.30	8.00
Budapesta	8.00	6.55	9.45	2.47
Szolnok	11.24	10.55	12.18	6.36
P. Ladány	2.01	2.04	1.59	10.09
Oradea mare	4.11	5.13	3.20	
	4.21	9.37	3.25	
Várad-Velencze	4.29	9.45	—	
Fugyi-Vásárhely	4.40	9.59	—	
Mező-Telegd	5.02	10.28	3.56	
Rév	5.46	11.41	4.31	
Bratca	6.09	12.15	—	
Bucia	6.28	12.48	—	
Ciucia	6.52	1.48	5.28	
Huiedin	7.32	3.21	6.01	
Stana	7.51	3.54	—	
Aghiriş	8.12	4.34	—	
Ghirbĕu	8.24	4.52	—	
Nedeşdu	8.38	5.11	—	
Cluşiu	8.57	5.40	7.08	
	9.23	6.00	7.18	
Apahida	9.50	6.29	—	
Ghiriş	11.15	8.14	8.29	
Cucerdea	12.04	9.49	8.53	
Uióra	12.12	9.58	—	
Vinţulŭ de susŭ	12.19	10.07	—	
Aiudŭ	12.45	10.42	9.17	
Teiuşŭ	1.15	11.32	9.40	
Crăciunelŭ	1.44	12.03	—	
Blaşŭ	2.00	12.24	10.12	
Micăsasa	2.34	12.43	—	
Copşa mică	2.52	1.22	10.45	
Mediaşŭ	3.27	2.24	11.07	
Elisabetopole	4.01	3.06	11.29	
Sigişóra	4.50	4.17	12.15	
Haşfaleu	5.08	4.51	12.30	
Homorod	6.47	7.07	1.32	
Agostonfalva	7.36	8.10	2.04	
Apatia	8.09	8.46	2.24	
Feldióra	8.41	9.20	2.44	
Braşovŭ	9.20	10.15	3.15	
	—	6.00	3.25	
Timişŭ	—	6.57	4.03	
Predealŭ	—	7.32	4.28	
Bucurescĭ	—	—	10.25	

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Teiuşŭ	2.39	9.50	8.20
Alba-Iulia	3.40	10.42	9.10
Vinţulŭ de josŭ	4.04	11.09	
Şibotŭ	4.35	11.43	
Orăştia	5.02	12.13	
Simeria (Piski)	5.44	1.22	
Deva	6.05	1.48	
Branicĭca	6.34	2.21	
Ilia	7.01	2.54	
Gurasada	7.15	3.09	
Zam	7.49	3.48	
Soborşin	8.32	4.37	
Bĕrzova	9.19	5.30	
Conopŭ	9.40	5.58	
Radna-Lipova	10.16	6.38	8.24
Paulişŭ	10.32	6.56	8.41
Gyorok	10.48	7.15	9.01
Glogovaţŭ	11.17	7.48	9.30
Aradŭ	12.32	8.05	9.45
	12.00	8.45	6.10
Szolnok	4.09	2.10	7.27
Budapesta	7.44	6.40	—
Viena	6.20	—	—

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	8.25	8.35
Budapesta	8.00	6.55
Szolnok	11.14	12.28
Aradŭ	3.35	5.30
	4.00	6.20
Glogovaţŭ	4.16	6.39
Gyorok	4.47	7.19
Paulişŭ	5.02	7.39
Radna-Lipova	5.25	8.11
Conopŭ	5.57	8.49
Bêrzova	6.18	9.18
Soborşin	7.11	10.27
Zam	7.48	11.18
Gurasada	8.22	11.57
Ilia	8.40	12.27
Branicĭca	9.02	12.57
Deva	9.32	1.45
Simeria (Piski)	10.12	2.58
Orăştiă	10.47	3.46
Şibotŭ	11.14	4.20
Vinţulŭ de josŭ	11.46	5.06
Alba-Iulia	12.21	6.15
Teiuşŭ	12.53	7.00

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.30
Aradulŭ nou	6.26	12.54
Németh-Ságh	6.51	1.19
Vinga	7.28	1.50
Orczifalva	7.49	2.12
Merczifalva	8.09	2.30
Timişóra	8.58	3.15

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	12.25	5.00
Merczifalva	1.16	5.56
Orczifalva	1.34	6.16
Vinga	2.04	6.50
Németh-Ságh	2.25	7.11
Aradulŭ nou	2.54	7.44
Aradŭ	3.10	8.00

Simeria (Piski) Petroşeni

	Trenŭ omnibus
Simeria	3.08
Streiu	3.45
Haţegŭ	4.33
Pui	5.19
Crivadia	6.05
Baniţa	6.43
Petroşeni	7.00

Petroşeni—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus
Petroşeni	8.56
Baniţa	9.37
Crivadia	10.09
Pui	10.48
Haţegŭ	11.26
Streiu	12.06
Simeria	12.37

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.

Cursulŭ la bursa de Viena
din 24 Martie st. n. 1885.

Rentă de aurŭ 4%	99.20	Bonurĭ croato-slavone	100
Rentă de hârtiă 5%	93.80	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98 50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	147.—	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98.80	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	122.50	Renta de hârtiă austriacă	83.25
		Renta de arg. austr.	83.60
		Renta de aurŭ austr.	108 80
		Losurile din 1860	139 20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	109.90	Acțiunile băncei austro-ungare	863 —
Bonurĭ rurale ungare	103.—	Act. băncei de creditŭ ung.	310.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.—	Act. băncei de creditŭ austr.	301.70
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	102.—	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.81
Bonurĭ cu cl. de sortare	102.—	Napoleon-d'orĭ	9.79½
		Mărcĭ 100 împ. germ.	60.55
Bonurĭ rurale transilvane	101.70	Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 11 Martie st. v. 1885.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91½	—
Renta rom. amort. (5%)	94¼	—
» convert. (6%)	89¾	—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	32	—
Credit fonc. rural (7%)	100½	—
» " " (5%)	85	—
» » urban (7%)	97	—
» » » (6%)	91	—
» » » (5%)	83½	—
Banca națională a României	1210	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	303	—
« » » Națională	220	—
Aurŭ	12.½%	—
Bancnote austriace contra aurŭ	—	—

Anunțămŭ acelorŭ onorațĭ cetitorĭ, carĭ vorŭ binevoí a se aboná la fóia nóstră de aicĭ încolo, că avemŭ încă în reservă numerĭ dela începutulŭ anului 1885 prin urmare potŭ sĕ aibă colecțiunea completă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“ se potŭ face la 1 și la 15 ale fie-cărei lunĭ.

Administr. „Gaz. Trans.“

Mersulŭ trenurilorŭ

pe inia **Predealŭ-Budapesta** și pe linia **Teiușŭ-Aradŭ-Budapesta** a călei ferate orientale de statŭ reg. ung.